

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1030

Vragen van de leden **Sterk** en **Middel** (beiden PvdA) over *seksueel misbruik van patiënten in psychiatrische inrichtingen*. (Ingezonden 1 juni 1995)

1
Wordt seksueel misbruik van patiënten en pupillen door hulpverleners in psychiatrische inrichtingen en instellingen voor verstandelijk gehandicapten vaak binnenskamers afgehandeld? Wordt daarvan vaak geen aangifte gedaan bij Justitie?¹

2
Is het u bekend, dat in een aantal gevallen de «daders» in een vergelijkbare werksituatie weer aan de slag gaan en daarbij in dezelfde fouten vervallen?

3
Welke maatregelen kunnen worden genomen om dit voortaan zoveel mogelijk te voorkomen?

4
Welke rol zou daarbij weggelegd zijn voor de Inspectie Volksgezondheid, het medische tuchtcollege, politie/justitie en een eventueel registratiesysteem?

¹ Utrechts Nieuwsblad, zaterdag 27 mei 1995.

Antwoord

Antwoord van staatssecretaris **Terpstra** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport), mede namens de minister van Justitie. (Ontvangen 14 juli 1995), zie ook aanhangsel Handelingen nr. 979, Vergaderjaar 1994–1995

1
Seksueel misbruik van mensen met een verstandelijke handicap wordt inderdaad vaak binnenskamers afgehandeld, zo blijkt uit het door het NISSO uitgevoerde onderzoek «Seksueel misbruik bij mensen met een verstandelijke handicap». Officiële instanties als de Inspectie, de politie en de Kinderbescherming worden weinig ingeschakeld. Overigens merk ik op dat uit dit onderzoek blijkt dat andere verstandelijke gehandicapten, mensen uit de thuisomgeving en in mindere mate hulpverleners dader zijn.

Voor wat betreft de sector van de psychiatrie zijn in de jaren '93 en '94 in totaal 14 schriftelijke klachten over seksueel misbruik bij de Inspectie voor de Gezondheidszorg gemeld en afgehandeld. Tot slot wijs ik op het feit dat onlangs de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) een dossieronderzoek gestart is binnen de IGZ. Dit onderzoek heeft onder meer betrekking op alle meldingen en klachten van ongewenste intimiteiten door hulpverleners in 1993 en 1994. Naar verwachting zullen begin 1996

de resultaten van dit onderzoek beschikbaar komen.

2
Dit is mij bekend.

3
Instellingen zouden in hun aanstellingsbeleid rekening moeten houden met het in vraag 2 genoemde verschijnsel. Voor te ontwikkelen activiteiten verwijs ik naar het bijgevoegde «Actieplan Preventie seksueel misbruik mensen met een verstandelijke handicap»¹ dat de Federatie van Ouderverenigingen (FvO) en de zorgaanbieders in overleg met het ministerie van VWS hebben opgesteld. Daarnaast is er in de periode 1991–1995 een «Werkprogramma WVC-beleid Bestrijding van seksueel geweld» uitgevoerd². Het Werkprogramma beschrijft welke extra inspanningen nodig zijn om een adequate hulpverlening aan slachtoffers te bevorderen en hoe preventie kan worden gestimuleerd. Aandacht voor specifieke groepen maakte onderdeel uit van dat werkprogramma. In dit verband kunnen genoemd worden verstandelijk/lichamelijk gehandicapten en patiënten/cliënten binnen de hulpverlening. Op dit moment wordt dit werkprogramma geëvalueerd; de resultaten hiervan zullen naar verwachting eind 1995 beschikbaar komen en ter informatie aan de Tweede Kamer worden gezonden.

4

Voor een overzicht van activiteiten en de rol van bovengenoemde instanties verwijs ik u korthedshalve naar het onderdeel «Melding, aangifte en vervolging» van het actieplan.² Naar mijn mening biedt het actieplan aanknopingspunten voor te ontwikkelen maatregelen om seksueel misbruik van mensen met een verstandelijke handicap tegen te gaan. Ik zal dit plan dan ook betrekken bij de beleidsontwikkeling op dit gebied.

---

¹ Ter inzage gelegd bij de afdeling
Parlementaire Documentatie.

² Kamerstuk 22 028, nr. 2 vergaderjaar
1990–1991.